

عنوان مقاله:

شطحیات عرفانی از منظر منطق و تفکر فازی

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 5، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

هادی وکیلی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پریسا گودرزی - دانشجوی دکتری عرفان اسلامی و اندیشه های امام خمینی، پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

بحث از سرشت زبانشناختی و منطقی شطحیات عرفانی، تحلیل محتوای این قبیل سخنان و گشودن رازهای نهفته در آنها، چشم اندازی جدید از مواجهه تاریخی و سپس علمی با این پدیده است. تقریباً در همه آثاری که له و علیه شطحیات به نگارش درآمده اند، آنجایی که به انکار یا دفاع عقلانی از شطحیات پرداخته شده و نشانی از اثبات و رد توجیه منطقی این قبیل سخنان و تعبیر دیده میشود، منظور از عقل، عقل ارسطویی و مراد از منطق، منطق دوازدهمی ارسطویی بوده است. با آنکه منشا اشکالات و مشکلات در شطحیات در ذات نامتعارض بل متناقض یا متناقض نمای آنهاست اما راهحل منطقی برای حل این مشکلات نه در منطق ارسطویی بلکه در منطقی به نام منطق فازی است که در گفته های مدافعان از شطحیات نیز به طور ضمنی و ناخودآگاه به آن اشاره شده است اما عادت تبعیت تاریخی از قوانین عقلی مشایی و قواعد منطقی ارسطویی، مجال رهایی از چهارچوب تنگ و تاریک این منطق را به ذهن حتی برجسته ترین محققان در این عرصه از جمله استیسی نداده است.

کلمات کلیدی:

شطحیات، منطق فازی، منطق ارسطویی، منطق دوازدهمی، منطق چندارزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795702>

